

Erdészeti Rendeleték Tára.

Körrendelet

valamennyi alantós hatóságnak, intézetnek és közegnek.

(Az ország ezeréves fennállásának ünnepe alkalmából kiültetendő emlékfák ügyében.)

14732/96. sz. Földm. min. — Magyarország ezeréves fennállásának ebben az évben való megünneplése örök emlékü történelmi esemény lévén, szükségesnek tartom, hogy a magyar állam nagy jelentőségű nemzeti ünnepének emléke a vezetésem alatt álló földmivelésügyi tárca körében minél számosabb helyen s minél hosszabb időre láthatólag fenmaradjon.

Erre a célra a régi időktől fogva divó azon szokást, — mely nagy eseményeket egyes fáknak vagy facsoportoknak ültetésével s esetleg jelentékenyebb területnek beültetésével tesz tartósan emlékezetessé — ezen nagy nemzeti ünnepélyünkhöz is méltónak tartom; s ennél fogva e régi szokásnak az ország ezeréves fennállásának megünneplése alkalmából való követése érdekében a következőket rendelem.

1. Az állami erdők kezelésével megbízott erdőhatóságok, valamint az erdészeti akadémia és az erdőőri szakiskolák, nemkülönben a kincstári gazdasági- és lótenyészintézeti birtokok, fürdők kezelőségei, a gazdasági akadémia, gazdasági tanintézetek, földmivelési, kertészeti és vinczellériskolák gondoskodjanak arról, hogy a kezelésük alatt levő birtokok minél több nevezetesebb pontjain, továbbá a tartós fenmaradással biztató épületek községi közterek vagy más állandó gondozásban részesülő emlék és határjelek szomszédságában, tanulmányi célokra szolgáló vagy diszkertekben s egyéb alkalmas helyeken — lehetőleg nyílt és szabad területen — emlékfák vagy facsoportok ültetessenek.

2. A kir. erdőfelügyelőségek és az állami kezelésbe vett községi erdőknél alkalmazott erdőtisztek főképen a felügyeletük alatt levő s illetve a kezelésükre bizott erdők tulajdonosai körében valamint általában véve a földmivelésügyi tárca keretéhez tartozó valamennyi hivatal és intézet alkalmazottai a saját működésük terén, de e szűkebb körön túl is azon községekben, melyekre befolyásuk kiterjed, az emlékfák ültetésének eszméjét terjeszteni

s annak megvalósulását előmozdítani igyekezzenek s főképen az erdészetnél alkalmazottak a csemeték beszerzésének forrásaira s az ültetésre és gondozásra vonatkozólag szaktanácsukat készséggel megadják.

Az emlékfák gyanánt kiültetendő fanemek megválasztását illetőleg határozott utasítást adni általában véve nem kívánok ugyan, de mégis megjegyzem, hogy a czélhoz mérten a hosszabb életű fanemek választása ajánlatosabb; az alkalom nemzeti jellegénél fogva pedig a honi fanemek előbbre helyezendők.

Ezekhez mérten különösen felhívom a czim figyelmét az ország területén honos tölgyfajokra s másfelől a szintén hosszú életű havasi fenyőre (*Pin. Cembra*), tiszafára (*Taxus bacc.*) és a hársfára (*Tilia*), melyeknek az emlékfaképen kiültetendő fanemek közé sorolását mindenütt, ahol a természeti viszonyok azoknak mellőzését nem kívánják, a magam részéről kiválóképen óhajtanám.

Igen természetes, hogy a kiültetett emlékfák és facsoportok ápolásáról és védelméről állandóan gondoskodni kell, annál is inkább, mert ezeknek az élő emlékjeleknek a messze jövő számára minél nagyobb számmal való fenmaradását csak így lehet remélni.

Végül felhívom a czimet, hogy ugy a saját hatáskörében teljesített ültetéseket, valamint a közbenjárására vagy anélkül mások által teljesített ültetéseket is, az ültetett fák nemének, korának és számának, valamint az ültetés helyének, nemkülönben az ültetés fogantatójának megjelölésével ide folyó évi junius hó 1-éig bejelentse.

Elvárom a czimtől, hogy jelen rendeletemnek minden tekintetben jól eleget tenni hazafias buzgósággal igyekezzenek.

Kelt Budapesten, 1896. évi február hó 28.-án.

Darányi.

Körrendelet

valamennyi m. kir. kincst. erdőhatóságoknak.

(Az államerdészet részéről kötendő szerződésekben a birói illetőség meghatározása ügyében.)

16631/96. sz. Földm. min. — Tekintettel a sommás eljárásról szóló 1893. évi XVIII. t. cz., valamint a fizetési meghagyásokról szóló 1893. évi XIX. t. cz. intézkedéseire, az 1882. évi november

27-én 46,971/I. sz. a. kelt rendeletemet hatályon kívül helyezem és rendelem, hogy a kincstár nevében kötendő szerződésekbe a birói illetőséget megállapító pontot jövőre a következő szöveggel vegye fel:

„Egyetértőleg megállapítatik, hogy a jelen szerződésből eredő mindazon törvényes lépések, melyek megtételére a kincstár mint felperes jogosítva lenne, a per tárgyának értékére való tekintet nélkül, egyedül a kincstár által szabadon választandó s az 1868 : LIV., illetőleg az 1881 : LIX. és 1893 : XVIII. esetleg 1893 : XIX. t. cz. értelmében a sommás eljárásra illetékes bíróságnál, — míg ellenben azon vitás kérdések, melyeknél a kincstár mint alperes jelentkezik, csakis az ennek képviseletében eljáró kincstári jogügyi igazgatóság (kir. kincstári ügyészség) székhelyére nézve illetékes bíróság előtt, az ügy természetének megfelelő eljárás szerint döntenők el.“

Budapesten, 1896. évi márczius hó 4.-én.

A minister megbizásából :

Sóltz Gyula.